

ת"פ 39800/09/18 - מדינת ישראל נגד ג'ליל זיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 39800-09-18 מדינת ישראל נ' זיד (עציר)

בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'ליל זיד (עציר)

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעונש בעבירת החזקת נשק ואבזר לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק) ובעבירה של נשיאה והובלת נשק ואבזר לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן (סומן א'), סמוך ליום 16.9.2018 הנאשם נשא והוביל ממתע הזיתים הסמוך לביתו אקדח מסוג ברטה (להלן- האקדח) אשר סוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם וכן מחסנית טעונה בשישה כדורי 0.22 מ"מ אשר הנם אבזר ותחמושת של כלי נשק שבכוחו להמית אדם.

ביום 16.9.2018 בשעה 9:00 או בסמוך לכך, הנאשם החזיק את האקדח בתוך נעל בחדר השינה של הוריו ואת המחסנית עם הכדורים בתוך נרתיק משקפיים בחדר האמור.

כחלק מהסדר הטיעון בין הצדדים הוסכם כי ב"כ הנאשם יוכל לצרף תצלום אוויר כדי לתאר את מיקום ביתו. במהלך הטיעונים לעונש הוסכם כי המרחק בין המטע לבין בית הנאשם הוא 130 מ'.

2. בישיבת הטיעונים לעונש הראשונה, לאחר שמיעת עדי אופי וטיעוני הצדדים, ביקש ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים, נעתרתי לבקשתו, ולאחר קבלת התסקיר המשלים התקיימה ישיבת טיעונים נוספת.

ראיות לעונש

לא הוגשו מטעם המאשימה ראיות לעונש. לנאשם אין רישום פלילי.

מטעם הנאשם העיד חמד עמאר, חבר כנסת וסגן יו"ר הכנסת. אשר מכיר את משפחת הנאשם ואת הנאשם עוד שהיה

תינוק ולאחר מכן היה הנאשם חבר בתנועת נוער דרוזית אותה הוא ייסד. לטענתו, לנאשם יכולת להשתקם, יש לו משפחה תומכת שתוביל אותו קדימה ולטענתו יש למנוע שטעות ראשונה שעשה הנאשם תוביל אותו לחיים של עבריינות והרס עצמי.

בנוסף העיד מטעם הנאשם פואד חסיס, קרוב משפחה של הנאשם ששירת בצבא עם סבו ושימש כקצין בשירות בתי הסוהר. לטענתו משפחת הנאשם היא משפחה טובה עם שם טוב בציבור והם יעזרו לו לחזור מהר למוטב.

תסקירי שירות המבחן

בשני התסקירים אין המלצה לחלופה שיקומית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן התרשם מהעדר כנות והעדר לקיחת אחריות באופן מלא וקושי בקבלת סמכות.

נוכח העובדה כי הנאשם ביטא בפניהם את רצונו להשתלב בהליך טיפולי, ביקשו שאם יוטל עליו לשאת בעונש מאסר בפועל, הומלץ לשלבו בהליך טיפולי.

תמצית טענות הצדדים

3. ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב (1/ט) ובפניי, ביקש כי ייקבע מתחם ענישה שנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם יוטל במקום התחתון במתחם וכן יוטל מאסר על תנאי ממשי וקנס מרתיע. בנוסף ביקש לחלט את הנשק והתחמושת לטובת משטרת ישראל.

לעניין חומרת העבירות טען כי העונש המרבי הקבוע בגין עבירה של נשיאה והובלת נשק הוא 10 שנות מאסר, העונש הקבוע על החזקת נשק עומד על 7 שנות מאסר והעונש על החזקת אבזר עומד על 3 שנות מאסר, כאשר המגמה של בתי המשפט היא החמרה בענישה והעדפת האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות של הנאשם נוכח התרבות עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק.

לטענתו, נשיאת נשק מגדילה את הסיכון לאלימות קשה ולפגיעה בחיי אדם. לעניין הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה טען, כי הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא גדול נוכח הסיכון לפגיעה בחיי אדם.

עוד טען כי הנאשם בגיר, והוא בחר בחירה מודעת לבצע את העבירות, הוא הבין את הפסול במעשיו ולכן הסתיר את האקדח והמחסנית במקומות מסתור בביתו.

לתמיכה בטענותיו הפנה לפסקי דין שונים.

4. ב"כ הנאשם ביקש להעמיד את מתחם הענישה בעניינו של הנאשם על 8 עד 18 חודשים וביקש כי העונש שיוטל

על הנאשם לא יעלה על 8 חודשי מאסר בפועל.

הדגיש כי מדובר בנאשם צעיר בן 22 אשר עתידו לפניו, שאישיותו טרם התגבשה. ולאור גילו הצעיר חשוב לתת לו חלון הזדמנויות על מנת שיוכל להשתקם ולחזור לחברה כאדם נורמטיבי.

לעניין העבירות טען כי הנאשם הורשע בעבירה של נשיאת נשק בלבד ולא הייתה לו כוונת שימוש באקדח, בנוסף הדגיש כי מרחק נשיאת הנשק היה קצר ועמד על 130 מ' בלבד.

בנוסף הדגיש כי לנאשם יש משפחה תומכת ומכובדת בשפרעם, ולא בכדי הגיעו שני עדי אופי שהם מלח הארץ להעיד לטובתו, כאשר כל משפחתו והסביבה מעוניינים לסייע לנאשם על מנת שישתקם.

בתום הדיון הוסיף ב"כ הנאשם וביקש כי הנאשם יועמד במבחן לתקופה של 18 חודשים, חרף העובדה כי שירות המבחן לא המליץ המלצה שכזאת.

לתמיכה בטענותיו הפנה לפסקי דין שונים.

5. בתום דברי הסנגור, הביע הנאשם צער על מעשיו, אמר שהוא מודה בטעות שהוא עשה והוא משלם עליה, אמר שהוא לא רוצה שחיי ירסו ושהוא רוצה להמשיך הלאה עם חייו.

דיון

6. במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

מתחם העונש ההולם

7. במקרה זה מדובר באירוע אחד המורכב משתי עבירות. הנאשם נשא והוביל אקדח ומחסנית הטעונה בשישה כדורים ממטע הזיתים הסמוך לביתו. בנוסף, באותו יום, הנאשם החזיק באקדח בתוך נעל בחדר השינה של הוריו, ואת המחסנית עם הכדורים הסתיר בתוך נרתיק משקפיים באותו חדר.

בכל עבירה בנשק יש פוטנציאל פגיעה משמעותי בערך החברתי של שלום הציבור וביטחון וסיכון ממשי לחיי אדם. במקרה זה הפגיעה בערכים אלו לא הייתה גבוהה.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, מנעד הענישה בעבירות בנשק רחב, בין השאר בהתחשב בסוג העבירה (החזקה, נשיאה, סחר), סוג הנשק וכמותו. במקרה זה מדובר בעבירת החזקה ונשיאה של נשק מסוג אקדח

ואין להתעלם כי ביחד עם הנשק החזיק הנאשם מחסנית טעונה בכדורים.

זה המקום להזכיר כי לא בכדי העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של נשיאה והובלת נשק עומד על 10 שנות מאסר (סעיף 144(ב) לחוק) והעונש הקבוע על החזקת נשק עומד על 7 שנות מאסר (סעיף 144(א) רישא).

בתי המשפט עמדו לא פעם על החומרה הרבה הגלומה בעבירות בנשק, גם כאשר מדובר בעבירה של החזקה ונשיאה, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק חמור יותר. ראו לעניין זה דברי כב' השופט סולברג בע"פ 135/17 מדינת ישראל נגד בסל (8.3.2018) אשר קובע כך:

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך".

עוד אפנה לע"פ 8846/15 דראז נגד מדינת ישראל (13.3.2016) באותו מקרה נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, בגין החזקת אקדח גנוב, שתי מחסניות וכדורים והפרעה לשוטר, בית משפט קמא קבע מתחם שבין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל וכך קבע בית המשפט העליון:

"בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בהחזקה ובנשיאה של נשק שלא כדין ועל הצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות כאלו בדרך של הטלת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא, גם כאשר מדובר בנאשמים נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי".

8. ב"כ הצדדים פירטו מספר פסקי דין לתמיכה במתחם הענישה שביקשו, רוב פסקי הדין אליהם הפנו וצרפו אינם של בית המשפט העליון. נוכח העובדה שלעבירות בנשק קיימת פסיקה לא מעטה של בית משפט העליון אתייחס לפסיקה רלבנטית מבית המשפט העליון.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 9373/10 ותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011), בו המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק באופן בו אקדח ומחסנית בה היו 9 כדורים נמצאו מתחת למזרן בביתו ו-63 כדורים נוספים נמצאו מוטמנים בחצר. המערער נידון בבית המשפט המחוזי ל-50 חודשי מאסר בפועל, בית משפט העליון הפחית את עונשו והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף הפנה לע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.2012), בו המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק, והסתייעות ברכב לביצוע פשע, כאשר בעת חיפוש שגרתי של המשטרה ברכבו נתפסו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה. לנאשם לא היה עבר פלילי.

ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.2017), בו הורשע המערער על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק ותחמושת ללא רשות על כך לאחר שמצא תיק ובתוכו תת מקלע מאולתר, קת מתכתית המתאימה לרובה סער M-16, שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ, לקח והחביא את הנשק והתחמושת במשך כחצי שנה בחנותו. בית המשפט המחוזי השית עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בית משפט העליון קבע מתחם ענישה שנע בין 10 חודשים ל-30 חודשי מאסר בפועל אולם בדעת רוב דחה את הערעור ולא התערב בעונש שהושת.

בע"פ 5646/15 תיהאווי נגד מדינת ישראל (14.2.2016), הטיל בית המשפט המחוזי עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, בתוך מתחם שבין 9 ל-36 חודשי מאסר בגין החזקת אקדח טעון עם מחסנית וכדורים שנמצא ברכב מתחת לרגליו של הנאשם, העבירות בוצעו על רקע של סכסוך פעיל. בית המשפט העליון אישר את פסק הדין וקבע:

"החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאל לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תרתיע את היחיד והרבים. "יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד" (ע"פ 3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (15.08.2006))."

בע"פ 4982/15 שחיטה נגד מדינת ישראל (3.9.2015), נדון ענינו של נאשם שהורשע בנשיאה של אקדח לא תקין עם מחסנית ריקה, בית המשפט המחוזי הטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל (במתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל), בית המשפט העליון הפחית את העונש ל-16 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 2398/14 אלהזייל נגד מדינת ישראל (8.7.2014) נתברר עניינו של נאשם שהחזיק ברכבו אקדח, מחסנית וכדורים, הוא נדון ל-13 חודשי מאסר (המתחם שנקבע הועמד על 10-24 חודשי מאסר). בית המשפט דחה את הערעור.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק), המעשים נעשו מתוך מודעות, הנאשם נשא והוביל את הנשק והתחמושת על מנת להחביאם בביתו.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר בפועל במתחם שבין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

9. לפי תסקיר שירות המבחן הנאשם מתקשה לקחת אחריות באופן מלא על ביצוע העבירה והמניעים שגרמו

לביצועה ועל כן אין בעניינו המלצה בעלת אופי טיפולי או חלופה עונשית שתסייע בהפחתת הסיכון. בנוסף, לא מצאתי בטענות הסנגור או בתסקיר שירות המבחן סיבה לסטות ממתחם הענישה שקבעתי ועל כן העונש יהיה בתוך המתחם.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40'א לחוק, אזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, את הבעת הצער שהביע בפניי על מעשיו, את עברו הפלילי הנקי ואת העובדה כי משפחתו הינה משפחה נורמטיבית תומכת אשר תעזור בשיקומו ותסייע לחזרתו לחיים נורמטיביים.

בנוסף, אתחשב בגילו הצעיר של הנאשם בן ה-21.5, ובכך שכל עתידו עוד לפניו, במיוחד עת התרשמתי כי ניהל עד ביצוע עבירה זו אורח חיים נורמטיבי.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

· 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 16.9.2018 ועד היום.

· 5 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים, עבירה בנשק ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

בהתחשב בתקופת המאסר ובגילו הצעיר של הנאשם לא מצאתי לנכון להטיל על הנאשם קנס.

אני מפנה את תשומת לב שירות בתי הסוהר להמלצת שירות המבחן לשילוב הנאשם בהליך טיפולי, כמובן במידת האפשר בהתחשב ביתרת תקופת המאסר שנותרה.

אני מורה על חילוט הנשק והתחמושת לטובת מדינת ישראל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, א' סיוון תשע"ט, 04 יוני 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד אייל משה, הסנגור עו"ד ענאן עליאן והנאשם באמצעות שב"ס.